

NAŠA SKUPNOST

GLASILO PREBIVALCEV OBČINE GROSUPLJE

LETNIK XVII., FEBRUAR 1991

Stran 2:

Prostorske težave grosupeljskega zdravstva

Dr. Ana Praznik odgovarja na neopravičene pripombe k investicijam v zdravstvu

Stran 4:

Afera z uvozom bavarskih telic

Vsi odpravljajo odgovornost za uvoz okuženih goved, kmet pa bo spet potegnil kratko

Stran 5:

Dobrepoljci v gozdarstvu

Pri svojih zahtevah smo premalo odločni in glasni, pravijo, in Ivan Oman jim je dal prav

Stran 7:

Mladi gledališčniki in godbeniki

Kdo pravi, da se mladina samo potika? Berite o njenem kulturnem delovanju

Stran 12:

Pripovedi iz Višnje Gore

Zafkljivke o slavnem polžu in o drugih višnjanskih znamenitostih, na primer o obeh gradovih

Grosuplje nad slovenskim povprečjem

Zgodovina se obnaša kot podivjana lokomotiva. Komaj smo preživeli plebiscit, ki je bil označen kot naša zgodovinska postaja, že je naša usoda odvisna od svetovnih dogodkov (Zaliv) in od našega ne ravno odločujočega položaja v njih. Plebiscit je že zgodovina in ostaja kot nekakšna nacionalna varščina v velikem kupčkanju med jugoslovanskimi narodi. Kakorkoli: izrazili smo svojo voljo!

Pri tem smo prebivalci grosupeljske občine presegli slovensko povprečje tako po udeležbi na plebiscitu kot pri odstotku odločanja za samostojno državo Slovenijo: od 20151 volilcev jih je glasovalo 18937, kar je 94,0%, od tega se jih je 91% odločilo »za« in le 2,2 »proti« (ostalih nekaj glasovnic je bilo neveljavnih). Lučani se lahko pohvalijo celo, da so šli na volišča do zadnjega in da jih je 99,4% glasovalo za samostojno Slovenijo. Še najnižja udeležba je bila v Zagradcu, kjer se je plebiscitnega glasovanja udeležilo »samo« 86,8% volilcev (85,5% jih je glasovalo »za« in le 1%, kar pomeni pet volilcev, »proti«). Prav nihče pa ni bil proti v Gatinu, Spodnjem Blatu, Ilovi Gori, Vel. Černelu, Sušici, Bičju, Vrbičju, Šentpavlu, Bukovici, Šentjurju, Zagorici in Kampilju.

Da večji kraji pomenijo tudi večje razlike v mnenju, kaže pet volišč Grosupljega, na katerih je bila povprečna udeležba 90,3%, pri čemer se 171 volilcev ni odločilo za samostojno državo Slovenijo (4,3% zanj pa jih je bilo na vseh petih voliščih skupaj povprečno 85,1%). Najnižja udeležba je bila na volišču v grosupeljskem družbenem domu, kamor je prišlo samo 84% volilcev, od tega jih je 76% glasovalo »za« in 6% »proti«. Odstotek tistih, ki so se odločili, da si ne želijo samostojne države Slovenije, pa nikjer v občini ni presegel 6,4 (Spodnja Slivnica).

Izidi z 68 volišč v naši občini so bili na plebiscitni dan, 23. decembra, znani že dobre tri ure po tem, ko so volišča zaprli. Skoraj povsod je bila udeležba več kot 90%, več kot 95% kar v 33 krajih, več kot 98% pa v 9 krajih: Lučah, Spodnjem Blatu, Zagradcu pri Grosupljem, Ponikvah, Vel. Česnjicah, Šentpavlu, Šentjurju, Kriški vasi in Gabrovki.

Obiskali smo gradbišče avtoceste

Konec prejšnjega leta smo se sicer ne najlepšega dne na povabilo Cestnega inženiringa, Primorja in SCT zbrali predstavniki občine Grosuplje in Krajevne skupnosti Šmarje-Sap na gradbišču avtoceste. Asfaltna kača, ki se je dodobra zajedla v površino Slovenije, je sedaj prišla že v našo občino. Prinaša napredek, čudovito urejen promet, več turizma, hkrati pa veliko skrbi, hrupa, manj obdelovalne zemlje in še druge manjše nevšečnosti.

Strokovnjaki investitorja in izvajalca so nam predložili na vpogled projektno in tehnično dokumentacijo ter nam na demonstracijskih tablah pokazali točke, ki so jih predvideli za obisk.

Tako smo se po novi trasi odpravljali do vrha useka Lisično, ki je na vsem delu gradbišča najimpozantnejša »rana« v naravi. Usek je globok cca 60 m in danes vsi priznava, da bi bilo verjetno smotrnejše graditi tunel. Seveda pa ne smemo pozabiti dejstva, da so graditelji iz useka pridobili več kot milijon kubikov gradbenega materiala. Drugi objekt, ki vzbuja spoštovanje na teh

komaj 7,5 km, je viadukt. Gradijo ga delavci SCT-ja po novi, prvič v Sloveniji uporabljeni metodi.

Poleg omenjenih dveh zahtevnih objektov pa so gradbinci izvrtali še štiri predorske cevi, ki jih ravno v tem času betonirajo. Zaradi zelo različnih kamnin je bila gradnja predorov silla zahtevna.

Prepričali smo se, da so na tem odseku bili dejansko potrebni veliki napori vseh gradbenih delavcev ter veliko znanja in izkušenj strokovnjakov, čda bomo dobili cesto, ki bo Grosuplje hitreje povezala z Ljubljano.

Ne glede na to, da so ob gradnji nemalokrat povzročali slabo voljo prebivalci naše občine pa ugotavljamo, da so se posamezniki na gradbiščih zelo potrudili, da bi vse nastale spore zgladili na korekten način in v zadovoljstvo obeh strani. Upajmo, da bomo v nadaljevanju gradnje na območju naše občine še nadalje dobro sodelovali z gradbinci in investitorjem, ker bomo tako lažje preboleli »rano«, ki jo je zarezala v naš kraj ta nova cestna povezava.

Z. Š.

Ne morem polniti torb s cekini, lahko le garam

Občanke in občani grosupeljske občine, minilo je šest mesecev, odkar sem se, to vam moram priznati, zelo samozvestno in brez kančka dvoma lotil dela v izvršnem svetu občine, v kateri prebivamo. Kot novinec v teh sferah sem se moral v začetku seveda veliko naučiti, veliko časa porabiti za stvari, ki so jih drugi obvladovali rutinsko. Pa vendar osebno menim, da je čas prilagajanja in »učenja« minil hitro, k čemer so svoj delež prispevale prav gotovo nič kaj lahke okoliščine, v katerih sem delal.

Komaj sem dobro spoznal, s čim vse se bom ukvarjal, že smo se znašli v časopisnih stolpcih zaradi »Trenda«, nato so prišli zapetljaji z orožjem TO, pa plebiscit in še mnogo stvari, ki so se vam morda zdele obrobne, pa so vseeno zahtevale čas in tehten premislek.

Z veliko vnamo, ki mi je še vedno ne manjka in s prirojeno delavnostjo, sem se lotil reševanja problemov, ki tarejo nas vse. Zavedam se, da vam ne morem napolniti torb s cekini, ne morem vam deliti pečenih piščancev, vendar pa vam lahko ponudim roko, nasmeh, pomoč pri vašem delu in garanje. In če ste vse to pričakovali od mene, ste to tudi dobili.

V tem času smo izvedli reorganizacijo občinske uprave, jo po številu zaposlenih zmanjšali že za 14 odstotkov ter se pri svojem delu skušali bolj približati vam, uporabnikom naših storitev.

Zaradi velike stihije na področju urbanizma smo naročili in že pričeli dobivati projekte zazidalnih načrtov za centralna naselja v občini, tako da boste v prihodnjih letih lažje pridobivali dokumentacijo za gradnjo, ob, upam, bolj smotrni uporabi zemljišč.

Komunalno podjetje Grosuplje se je z odlokom s 1. januarjem 1991 reorganiziralo v javno podjetje pod neposrednim nadzorom izvršnega sveta in skupščine občine, s čemer računamo na racionalnejšo, predvsem pa za občana prijaznejšo in kakovostno storitev.

Podpiramo drobno podjetništvo in obrt, dokaz za to pa je vedno večja ponudba zasebnih trgovin in orbatovalnic v celi občini. Trudili se bomo, da bomo na neplodnih predelih, v čim krajšem času pridobili še nekaj novih zemljišč, ki bi jih ponudili obrtnikom za gradnjo obratovalnic. V nekaterih krajih smo prislunili dolgoletni želji krajanov in tako so začele delovati dejavnosti, ki naj bi v nekaj letih zagotovile nov otroški dispanzer v Grosupljem, telovadnico v Šentvidu, otroški vrtec na Vidmu.

Posebno pozornost pa smo namenili največji oviri za nadaljnji razvoj občine in podjetništva, to je telekomunikacijam.

Ob velikih naporih vaščanov, razumevanju PTT podjetja ter našim prispevku, bodo kmalu zabrnili novi telefoni v dobrepoljski dolini, nato pa tudi tam, kjer jih vsi najbolj željno pričakujejo, to je v Grosupljem, Ivančni Gorici, Šen-

Zdravko Šteger, predsednik izvršnega sveta SO Grosuplje

tvidu, Muljavi in drugje. Velik del sredstev za izgradnjo potrebnih prostorov bomo zbrali s proračunom, računam pa na to, da boste tudi vi, zainteresirani občani, brez oklevanja dodali svoj delež k zaprtju finančne konstrukcije te prepotrebne investicije.

S Krajevno skupnostjo Grosuplje se dogovarjamo za končno ureditev avtobusne postaje v Grosupljem, s čimer bi končno zbrisali dokaj sramotno postajališče brez asfalta in nadstreškov.

Zelo si prizadevamo tudi za nadaljnjo gradnjo komunalne infrastrukture, saj nam je postalo jasno, da je še vse preveč vasi brez zdrave pitne vode in kanalizacijskega omrežja.

Posebno poglavje pa so komunalni odpadki. Zaradi sporov, zavlačevanja in negodovanja občanov v preteklosti se je ta problem začel reševati šele sedaj, ko v občini ne vemo, kam deponirati komunalne odpadke. Smetišče v Stehanu je polno, za nameček so se tja naselili še Romi, ki jih že dlje časa ustrezne službe neuspešno odganjajo, tako da smo soočeni z velikim vprašanjem: »Kam s smetmi?«

Že dlje časa so izdelane različne študije in priporočila, ki kažejo na nadaljevanje gradnje smetišča v Stehanu. Seveda se vsi okoliški prebivalci upirajo smetišču in tako povsod, kjerkoli bi ga locirali, pa čeprav na podlagi najboljših študij.

Vendar pa dragi občani, tako vi kot jaz smo proizvajalci odpadkov. In če smo kulturni, moramo smeti odložiti na zato določeno mesto. Če bo to mesto urejeno, nadzorovano in kvalitetno ekološko varovano, se ga vam ne bo treba bati in sramovati. In dajem vam besedo, da se bom zavzemal, da takšno tudi bo.

V letu 1991 nas torej čaka veliko težkega dela, za manj realnega plačila in v nič kaj prijaznih varnostnih, gospodarskih in političnih razmerah. Želim si, da bi vam v vseh težavah delavci občine lahko pomagali, vam odprli več vodovodnih pip, vam ponudili več asfaltnih cest ter prijaznejše okolje. Le tako bomo lahko s ponosom ugotovili, da smo v občini nekaj premaknili ter upravičili zaupanje občanov, ki ga boste ob bližnjih novih volitvah prav gotovo zelo pravično izkazali bodočim kandidatom.

**Ne prezrite:
Od naslednje številke Naša
skupnost ni več brezplačna
– zato pa še boljša, koristnejša!**

več na str. 11